

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.4.10.
COM(2019) 184 final

2019/0094 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezmény keretében az Egyesült Királyság által benyújtott, az említett egyezményhez való csatlakozás iránti kérelemmel kapcsolatban képviselendő álláspontról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: NASCO-egyezmény) által létrehozott szervben a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának (a továbbiakban: Egyesült Királyság) az említett egyezményhez történő csatlakozásával kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2017. március 29-én az Egyesült Királyság az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikkének megfelelően bejelentette az Európai Tanácsnak az Európai Unióból való kilépésre vonatkozó szándékát. Ebből következően az Egyesült Királyság harmadik országgá válik, és az uniós jog a kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépésének napjától, illetve ennek hiányában 2019. április 13-tól nem lesz rá többé alkalmazandó, hacsak az Európai Tanács az Egyesült Királysággal egyetértésben egyhangúlag későbbi időpontot nem határoz meg.

Az Egyesült Királyság az Unióból való kilépéséig továbbra is az Európai Unió tagállama marad, így élvezi a Szerződésekből eredő valamennyi jogot, ám köti az azokból fakadó összes kötelezettség is, beleértve a lojális együttműködés elvének tiszteletben tartását. 2017. április 29-i iránymutatásaiban az Európai Tanács elismerte, hogy nemzetközi összefüggésben figyelembe kell venni az Egyesült Királyság mint kilépő tagállam sajátos helyzetét, feltéve, hogy az ország – amíg tagsága fennáll – tiszteletben tartja kötelezettségeit és lojális marad az Unió érdekeihez.

Az Unió és az Egyesült Királyság az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikke alapján tárgyalásokat folytatott a kilépésről rendelkező megállapodásról, amelyet az Európai Tanács 2018. november 25-én jóváhagyott. A szóban forgó megállapodás megkötésére irányuló belső eljárások az Unió szintjén folyamatban vannak¹. A kilépésről rendelkező megállapodás negyedik része meghatároz egy átmeneti időszakot, amely alatt az uniós jog – beleértve az Unió által kötött nemzetközi megállapodásokat – továbbra is alkalmazandó lesz az Egyesült Királyságra vonatkozóan és az Egyesült Királyságban (a továbbiakban: átmeneti időszak). Az Unió tájékoztatja nemzetközi partnereit a kilépésről rendelkező megállapodásban előírt irányzott különös rendelkezésekről, amelyek értelmében az átmeneti időszakban az Egyesült Királyságot az Unió által megkötött nemzetközi megállapodások – köztük a NASCO-egyezmény – alkalmazásában tagállamnak kell tekinteni.

A Bizottság a „Felkészülés az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból való 2019. március 30-i kilépésére: rendkívüli helyzetre szóló cselekvési terv” című, 2018. november 13-i közleményében meghatározta azokat a rendkívüli intézkedéseket, amelyek meghozatalát tervezi, ha a kilépés napjáig a kilépésről rendelkező megállapodás nem lép hatályba. Az említett közleményben a Bizottság felsorolta az általa szükségesnek tartott intézkedéseket, egyúttal emlékeztetve arra, hogy egy későbbi szakaszban további intézkedésekre is szükség lehet.

Az Európai Tanács (az 50. cikk alapján) 2018. december 13-án és 2019. március 21-én megismételte azon felhívását, hogy minden szinten még nagyobb erővel kell folytatni a

¹ Lásd: a Tanács (EU) 2019/274 határozata (2019. január 11.) a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásnak az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség nevében történő aláírásáról (HL L 47 I., 2019.2.19., 1. o.).

felkészülést az Egyesült Királyság kilépésének következményeire és egy esetleges rendkívüli helyzetre, illetve ennek során figyelembe kell venni az összes lehetséges kimenetelt.

Mivel az Unió a NASCO-egyezmény szerződő fele, a szóban forgó egyezmény jelenleg alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Alkalmazandósága azon a napon ér véget, amelytől kezdve a NASCO-egyezmény hatálya már nem terjed ki az Egyesült Királyságra mint uniós tagállamra.

A NASCO-egyezmény fő célja, hogy konzultációk és együttműködés révén hozzájáruljon az egyezmény hatálya alá tartozó lazacállományok védelméhez, helyreállításához, megerősítéséhez és észszerű kezeléséhez, a rendelkezésére álló legjobb tudományos adatok alapján. A NASCO-egyezmény 1983. október 1-jén lépett hatályba. A NASCO-egyezmény letéteményese az Európai Unió Tanácsa.

2.1. Az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezet

Az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezet a NASCO-egyezmény alapján létrehozott nemzetközi szervezet. Létrehozásakor közvetlenül figyelembe vették az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményének (a továbbiakban: Tengerjogi Egyezmény) 66. cikkében az anadrom halállományokra vonatkozóan meghatározott különleges rendelkezéseket.

Az egyezmény azokra a vadon élő lazacállományokra vonatkozik, amelyek vándorlásuk során az Atlanti-óceán partján, az északi szélesség 36. fokától északra fekvő államok halászati joghatósága alá tartozó területein túl vándorolnak.

A NASCO ebből kifolyólag az Atlanti-óceán egész északi részén felelős a vadon élő lazacokkal kapcsolatos halászati tevékenység szabályozásáért. Emellett a vadon élő lazacállományok megőrzésével kapcsolatos egyéb kérdésekkel is foglalkozik. Tágabb összefüggésben a NASCO a vadon élő atlanti-óceáni lazacállományok fennmaradása érdekében a szerződő felek joghatósága alá tartozó vizekre vonatkozóan további, megfelelő intézkedéseket tervez.

A NASCO jogi személy, és más nemzetközi szervezetekkel fennálló kapcsolataiban és a szerződő felek területén rendelkezik a feladatai teljesítéséhez és céljai eléréséhez szükséges jogképességgel.

2.2. A NASCO

A NASCO szervezeti egységei: egy tanács, három regionális bizottság (az Észak-amerikai Bizottság, az Északkelet-atlanti Bizottság és a Nyugat-grönlandi Bizottság), valamint egy titkárság. A NASCO-tanácsban az egyezmény összes szerződő fele képviselteti magát, nevezetesen: az Amerikai Egyesült Államok, Dánia (a Feröer szigetekre és Grönlandra való tekintettel), az Európai Unió, Kanada, Norvégia és az Oroszországi Föderáció. Franciaország (Saint Pierre-re és Miquelonra való tekintettel) megfigyelőként vesz részt a NASCO ülésein.

Az Európai Unió részes fele a NASCO-egyezménynek², mivel annak tárgya a közös halászati politika hatálya alá tartozik, amelynek tekintetében az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. Az uniós jog értelmében a NASCO-egyezmény hatálya kiterjed az egyes tagállamokra.

Az Európai Unió mind az Északkelet-atlanti Bizottságnak, mind a Nyugat-grönlandi Bizottságnak teljes jogú tagja. Az Észak-amerikai Bizottságban az Európai Unió jogosult az uniós területekről származó vadon élő lazacállománnyal kapcsolatos szabályozási

² HL L 378, 1982.12.31., 24. o.

intézkedésekre javaslatokat benyújtani, és azokról szavazni. Az ilyen javaslatok megvitatása során ezért az Unió e Bizottság tagjának tekinthető.

2.3. A NASCO tervezett jogi aktusa

A NASCO-egyezményhez a NASCO-tanács jóváhagyásával csatlakozhat bármely olyan állam, amely halászati joghatóságot gyakorol az Atlanti-óceán északi részén, vagy valamely lazacállomány származási országa.

Az Egyesült Királyság 2019. február 28-án levélben kérte a NASCO-tanács elnökétől, hogy hagyja jóvá a NASCO-egyezményhez való csatlakozási kérelmét. 2019. március 11-én a NASCO-titkárság értesítette erről az egyezmény összes részes felét, köztük az Európai Bizottságot. A NASCO-egyezmény 17. cikkének értelmében ahhoz, hogy az Egyesült Királyság csatlakozása érvényesnek minősüljön, szükség van a NASCO-tanács előzetes jóváhagyására.

A NASCO-tanácsnak a jelen lévő és igennel vagy nemmel szavazó tagjai szavazatainak háromnegyedes többségével kell meghoznia határozatait. Szavazásra csak akkor kerülhet sor, ha a tanács tagjainak kétharmada jelen van.

A jóváhagyási vagy csatlakozási okiratokat ezután letétbe kell helyezni a letéteményesnél. Az összes olyan fél tekintetében, amely a szükséges megerősítési, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratok letétbehelyezését követően csatlakozik a NASCO-egyezményhez, a csatlakozás a csatlakozási okirat letétbehelyezésének napján lép hatályba.

Az Egyesült Királyság egyértelművé tette, hogy kérelmét a kilépésről rendelkező megállapodás hiányában alkalmazandó vészhelyzeti terv részeként nyújtotta be. Kérelmében az Egyesült Királyság kifejti, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás aláírása, megerősítése és jóváhagyása esetén tartózkodni fog csatlakozási okirata letétbe helyezésétől, amely az Európai Unióból való kilépése időpontjától saját jogú NASCO-tagságot jelentene számára.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

E tanácsi határozatnak lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy az Unió nevében jóváhagyja az Egyesült Királyságnak a NASCO-egyezményhez való csatlakozását, a következő feltétel figyelembevételével: tekintettel az Egyesült Királyság Unióból való kilépésének időpontjával és feltételeivel kapcsolatban jelenleg fennálló bizonytalanságra, az uniós jóváhagyást csak akkor kell közölni a NASCO-val, amikor az uniós jog többé már nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra.

Amint azt az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³ kimondja, a közös halászati politika egyik alapvető célja annak biztosítása, hogy a halászati tevékenységek környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból fenntarthatóak legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére és a halállományok helyreállítására és olyan szinten tartására irányuló célkitűzésekkel, amelyek meghaladják a maximális fenntartható hozamot eredményező szintet, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszer-ellátás biztosításához.

Az Unió érdeke, hogy az Egyesült Királyság együttműködjön a lazacállományok kezelésében az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye (a továbbiakban: Tengerjogi Egyezmény) és az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló

³ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-i ENSZ-megállapodás (a továbbiakban: a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás), vagy bármely más nemzetközi megállapodás vagy nemzetközi jogi norma rendelkezéseinek maradéktalan betartása mellett.

A Tengerjogi Egyezmény 66. cikke értelmében azok az államok, amelyek folyóiból az anadrom halállományok származnak, elsődlegesen érdekeltek és elsőrendű felelősséggel tartoznak az ilyen állományok tekintetében. Az anadrom halállományok származási országának a kizárólagos gazdasági övezet külső vonalától a part irányában található vizekben történő halászatát szabályozó intézkedésekkel kell biztosítani az ilyen állományok megőrzését. Amennyiben az anadrom halállományok a származási országon kívüli más ország kizárólagos gazdasági övezetének külső vonalától a part irányában található vizeibe vagy azokon keresztül vándorolnak, ez az állam köteles együttműködni a származási országgal az ilyen állományok megőrzése és kezelése terén.

Az anadrom halállományok származási országának és az ezeket a halállományokat halászó más államoknak közösen kell gondoskodniuk a Tengerjogi Egyezmény 66. cikkének végrehajtásáról. Ilyen irányú együttműködés regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretein belül is kialakítható.

Az Egyesült Királyságnak – amely egyszerre származási ország és halászati joghatóságot gyakorló állam – jogos halászati érdekeltségei vannak a NASCO-egyezmény hatálya alá tartozó területen, amennyiben az Egyesült Királyság kizárólagos gazdasági övezetében található vizek és a szomszédos nyílt tengeri területek a NASCO-egyezmény hatálya alá tartozó területhez tartoznak.

Az Egyesült Királyságnak a NASCO-egyezményhez való csatlakozása lehetővé teszi az Egyesült Királyság számára, hogy – a többi ország és az Európai Unió jogaira, érdekeire és kötelezettségeire kellő tekintettel – együttműködjön a szükséges lazacállomány-gazdálkodási és -megőrzési intézkedések terén, továbbá biztosítja, hogy a halászati tevékenységek során elkerülhető legyen az állomány(ok) nem fenntartható kiaknázása.

Tekintettel a NASCO-egyezmény hatálya alá tartozó területen az Egyesült Királyság jogos halászati érdekeire, az Egyesült Királyság azon kötelezettségére, hogy együttműködjön a szükséges halászati gazdálkodási intézkedések meghozatalában, valamint annak szükségességére, hogy az Egyesült Királyság csatlakozásával biztosított legyen a NASCO határozatainak kötelező jellege, a Bizottság álláspontja szerint az Egyesült Királyság kérelmét indokolt elfogadni.

A javaslat arra is kiterjed, hogy a Bizottság felhatalmazást kapjon egyrészt a NASCO-tanács elnökének tájékoztatására az Egyesült Királyság csatlakozását támogató uniós állásponttól attól a pillanattól fogva, hogy az uniós jog többé nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra, másrészt az Egyesült Királyság tagságáról döntő NASCO-tanács keretében az említett irányvonalnak megfelelő szavazat leadására.

Abban az esetben, ha az Egyesült Királyság a kilépésről rendelkező megállapodás és a kapcsolódó átmeneti időszak feltételei szerint lép ki az Unióból, az Unió a kilépésről rendelkező megállapodás aláírását követően értesíti nemzetközi partnereit – beleértve a NASCO-egyezmény többi részes felét – arról, hogy az említett átmeneti időszak alatt azon nemzetközi megállapodások alkalmazásában, amelyeknek az Unió részes fele, az Egyesült Királyságot tagállamként kell kezelni.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktus” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jog szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom kiterjed azokra az eszközökre is, amelyek a nemzetközi jog értelmében nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”⁴.

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A NASCO-egyezményhez a NASCO-tanács jóváhagyásával csatlakozhat bármely olyan állam, amely halászati joghatóságot gyakorol az Atlanti-óceán északi részén, vagy valamely lazacállomány származási országa.

A NASCO-tanácsnak a jelen lévő és igennel vagy nemmel szavazó tagjai szavazatainak háromnegyedes többségével kell meghoznia határozatait. Szavazásra csak akkor kerülhet sor, ha a tanács tagjainak kétharmada jelen van.

A csatlakozásra egy csatlakozási okiratnak a letéteményesnél történő letétbe helyezésével kerül sor, és a csatlakozás az okirat átvételének napján lép hatályba.

A letéteményes az összes aláíró és az összes csatlakozó felet tájékoztatja a letétbe helyezett jóváhagyási vagy csatlakozási okiratokról, és az aláírókat értesíti arról a nappalról és azokról a felekről, amelyek tekintetében ez az egyezmény hatályba lép.

A NASCO-egyezmény 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően az Egyesült Királyság csatlakozása – amint hatályossá válik – a nemzetközi jog szerint kötelező érvényű lesz és meghatározó módon befolyásolhatja az uniós szabályozás tartalmát.

A tervezett jogi aktus nem egészíti ki és nem módosítja a NASCO-egyezmény intézményi keretét. Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben a tervezett jogi aktus több célkitűzést követ, vagy több összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegűként azonosítható, míg a többi pusztán járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus fő célkitűzése és tartalma a közös halászati politikához kapcsolódik.

⁴ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 43. cikke.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 43. cikke, összefüggésben 218. cikkének (9) bekezdésével.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezmény keretében az Egyesült Királyság által benyújtott, az említett egyezményhez való csatlakozás iránti kérelemmel kapcsolatban képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikkére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezményt⁵ (a továbbiakban: NASCO-egyezmény) a 82/886/EGK tanácsi határozat⁶ hagyta jóvá, és az 1983. október 1-jén lépett hatályba.
- (2) 2017. március 29-én az Egyesült Királyság az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikkének megfelelően bejelentette az Unióból való kilépésre vonatkozó szándékát. A kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépésének időpontjától, illetve ennek hiányában 2019. április 13-án a Szerződések az Egyesült Királyságra vonatkozóan hatályukat veszítik, hacsak az Európai Tanács az Egyesült Királysággal egyetértésben egyhangúlag ennek a határidőnek a meghosszabbításáról nem rendelkezik.
- (3) Az Egyesült Királyság az Unióból való kilépéséig továbbra is tagállam marad, így élvezzi a Szerződésekből eredő valamennyi jogot, ám köti az azokból fakadó összes kötelezettség is, beleértve a lojális együttműködés elvének tiszteletben tartását.
- (4) 2017. április 29-i iránymutatásaiban az Európai Tanács elismerte, hogy nemzetközi összefüggésben figyelembe kell venni az Egyesült Királyság mint kilépő tagállam sajátos helyzetét, feltéve, hogy az ország – amíg tagsága fennáll – tiszteletben tartja kötelezettségeit és lojális marad az Unió érdekeihez.
- (5) A kilépésről rendelkező megállapodás intézkedéseket tartalmaz az uniós jog rendelkezéseinek az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban azon dátumot követő alkalmazására vonatkozóan, amikor a Szerződések alkalmazandósága megszűnik az Egyesült Királyság tekintetében (a továbbiakban: átmeneti időszak). Amennyiben a megállapodás hatályba lép, az uniós jog – beleértve azokat a nemzetközi megállapodásokat is, amelyeknek az Unió részes fele – a megállapodásnak megfelelően alkalmazandó lesz az Egyesült Királyságra vonatkozóan és az Egyesült Királyságban az átmeneti időszak alatt, majd ezen időszak elteltével alkalmazandósága megszűnik.

⁵ HL L 378., 1982.12.31., 25. o.

⁶ A Tanács 82/886/EGK határozata (1982. december 13.) az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 378., 1982.12.31., 24. o.).

- (6) Mivel az Unió a NASCO-egyezmény szerződő fele, a szóban forgó egyezmény jelenleg alkalmazandó az Egyesült Királyságra.
- (7) A NASCO-egyezmény 17. cikkének (3) bekezdése értelmében a szóban forgó egyezményhez az Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezet által létrehozott NASCO-tanács jóváhagyásával csatlakozhat bármely olyan állam, amely halászati joghatóságot gyakorol az Atlanti-óceán északi részén, vagy valamely lazacállomány származási országa.
- (8) Tekintettel arra a lehetőségre, hogy a Szerződések alkalmazandóságának megszűnéséig az Egyesült Királyság vonatkozásában nem jön létre a kilépésről rendelkező megállapodás, az Egyesült Királyság 2019. február 28-án a NASCO-egyezményhez szerződő félként történő csatlakozás iránti kérelmet nyújtott be.
- (9) Az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményének⁷ 66. cikke értelmében azok az államok, amelyek folyóiból az anadrom halállományok származnak, elsődlegesen érdekeltek és elsőrendű felelősséggel tartoznak az ilyen állományok tekintetében. Az anadrom halállományok származási országának a kizárólagos gazdasági övezet külső vonalától a part irányában található vizekben történő halászatát szabályozó intézkedésekkel kell biztosítani az ilyen állományok megőrzését. Amennyiben az anadrom halállomány a származási országon kívüli más ország kizárólagos gazdasági övezetének külső vonalától a part irányában található vizeibe vagy azokon keresztül vándorol, ez az állam köteles együttműködni a származási országgal az ilyen állományok megőrzése és kezelése terén.
- (10) A nem fenntartható halászat megakadályozása céljából az Uniónak érdekében áll, hogy az Egyesült Királyság együttműködjön a lazacállományok kezelésében a Tengerjogi Egyezmény és az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-i megállapodás (a továbbiakban: a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás)⁸, vagy bármely más nemzetközi megállapodás vagy nemzetközi jogi norma rendelkezéseinek maradéktalan betartása mellett.
- (11) A Tengerjogi Egyezmény 66. cikkében foglaltak szerint az anadrom halállományok származási országának és az ezeket a halállományokat halászó más államoknak közösen kell gondoskodniuk az említett cikk végrehajtásáról. Ilyen irányú együttműködés regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretein belül is kialakítható.
- (12) Az Egyesült Királyságnak a NASCO-egyezményhez való csatlakozása lehetővé teszi az Egyesült Királyság számára, hogy – a többi ország és az Unió jogaira, érdekeire és kötelezettségeire kellő tekintettel – együttműködjön a szükséges állománygazdálkodási és -megőrzési intézkedések terén, továbbá biztosítja, hogy a halászati tevékenységek során a lazacállományok kiaknázása fenntartható módon történjen.
- (13) Ezért az Uniónak érdekében áll az Egyesült Királyság által benyújtott, a NASCO-egyezményhez való csatlakozás iránti kérelem jóváhagyása attól a pillanattól fogva, hogy az uniós jog többé nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra,

⁷ HL L 179., 1998.6.23., 3. o.

⁸ HL L 189., 1998.7.3., 14. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Atlanti-óceán északi körzetében élő lazac védelméről szóló egyezmény által létrehozott Észak-atlanti Lazacvédelmi Szervezet tanácsában az Unió által képviselendő álláspont az, hogy jóvá kell hagyni az Egyesült Királyságnak az említett egyezményhez való csatlakozása iránti kérelmét, amennyiben e jóváhagyás hatálybalépésére azután kerül sor, hogy az uniós jog alkalmazandósága megszűnik az Egyesült Királyságra vonatkozóan.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*